

NOTE DE STUDIU
ROMANI

Schița cărții
J.Vernon McGee

SCRIITOR : Pavel

Un cuvânt despre Pavel. El a făcut următoarea afirmație în capitolul 15, versetele 15 și 16 din această epistolă:

„... Totuș, ici colea v'am scris mai cu îndrăzneală, ca să vă aduc din nou aminte de lucrurile acestea, în puterea harului, pe care mi l-a dat Dumnezeu, ca să fiu slujitorul lui Isus Hristos între Neamuri. Eu îmi împlinesc cu scumpătate slujba Evangheliei lui Dumnezeu, pentruca Neamurile să-I fie o jertfă bine primită, sfințită de Duhul Sfint.”

Pavel afirmă clar aici că el este apostolul neamurilor. De asemenea, afirmă că Simon Petru este apostolul națiunii lui Israel. De exemplu în Epistola către Galateni, capitolul 2, versele 8,9 Pavel a spus:

„...căci Cel ce făcuse din Petru apostolul celor tăiați împrejur, făcuse și din mine apostolul Neamurilor- și când au cunoscut harul, care-mi fusese dat, Iacov, Chifa și Ioan, cari sînt priviți ca stâlpi, mi-au dat mie și lui Barnaba, mîna dreaptă de însoțire, ca să mergem să propovăduim: noi la Neamuri, iar ei la cei tăiați împrejur.”

Acesta este motivul pentru care Pavel este considerat a fi un apostol specific neamurilor. Când citiți ultimul capitol al Epistolei către Romani veți vedea ce persoane cunoștea Pavel. Veți observa atunci că marea lor majoritate nu erau evrei. Ei făceau parte din acea categorie de oameni care era numită de evrei – *neamuri*.

Am mai putea spune și că Pavel era pe deplin calificat pentru această slujbă atât prin cadrul din care provenea, pregătire cât și experiență. Iată ce spune Griffith Thomas, un cercetător al Scripturii, despre aceste aspecte:

„ *Antecedentele lui au format o frapantă combinație. Nașterea lui ca evreu, limba ebraică vorbită, cetățenia romană, pregătirea în mediul ebraic, cultura greacă, toate acestea au făcut din el omul care a fost*”

Pavel a posedat o capacitate intelectuală uriașă, beneficiind de o pregătire în mediile ebraice, grecești și romane. Prin comparație am putea spune că el este un fel de Moise al Noului Testament.

DATA SCRIERII: 57-58 după Hristos.

LOCUL SCRIERII: Corint

În momentul scrierii epistolei, Pavel se afla în Corint unde a stat trei luni. El își exprimă dorința de a merge în trei locuri:

*Ierusalim - pentru a duce banii pe care bisericile din Grecia i-au strâns pentru creștinii săraci și prizoniți din Ierusalim;

*Roma - unde nu reușise să ajungă până acum;

*Spania- pentru a continua munca sa de vestitor al Evangheliei acolo unde Hristos nu a fost cunoscut (15:20,24,28).

Pavel privește cu un mare interes vizitele sale în Ierusalim și Spania dar situează vizita la Roma între cele două cu dorința ca aceasta să fie un fel de odihnă și pregătire a călătoriei către Spania.

Ierusalimul are un loc special în inima lui Pavel și eforturile lui de a aduna bani pentru creștinii de acolo au fost foarte mari. El privește succesul misiunii sale ca pe un succes personal nu atât de mult pentru banii pe care îi ducea dar și pentru semnificația pe care aceștia o aveau. Pentru el acești bani erau semnul împărtășirii comune a binecuvântărilor pe care le-a adus Hristos (15:27).

Spania, ultima destinație reprezenta împlinirea crezului și filozofiei sale de viață: „predicarea lui Hristos acolo unde nu a fost predicat”.

Roma - destinația intermediară a lui Pavel-- nu era numai capitala imperiului unde Pavel datorită unui capriciu personal dorea să ajungă, ci era și locul unde deja exista o biserică care credea în Domnul Isus.

Se pare că această biserică a fost înființată de creștini întorși în Roma după experiența unică a Rusalilor. Ținând cont de politica lui Pavel de a nu clădi pe fundația pusă de altul, atunci putem crede că nimeni nu revendica statutul de fondator al bisericii sau de conducător al ei.

MOTIVUL SCRIERII:

Este imposibil să nu întrebăm „Cu ce motiv a scris Pavel această scrisoare?” Dorea el oare numai să pregătească vizita pe care dorea să o facă?

Întinderea și conținutul epistolei ne fac să credem că era mai mult. El dorea să formeze o legătură spirituală și relațională dintre bisericile evreiești și cele ale neamurilor.

Să spunem acum câteva cuvinte despre **fondatorii bisericii din Roma.**

Sunt păreri ferme că Pavel nu a vizitat Roma înainte scrierii acestei epistole. Din acest punct de vedere epistola este și ea diferită de celelalte scrise de Pavel, excepție făcând, poate, Epistola către Coloseni. De asemenea, se pare că nici un alt apostol nu vizitat Roma înainte de Pavel. Cel puțin, Petru nu a făcut-o. Un suport pentru această afirmație este și faptul că Biserica din Roma era preponderent o biserică a neamurilor ori Petru nu avea neamurile drept țintă a eforturilor sale misionare (Galateni 2:7). Mai mult, Pavel nu a fost genul de om care mergea pe urmele altora.

Romani 15:20 „... Și am căutat să vestesc Evanghelia acolo unde Hristos nu fusese vestit, ca să nu zidesc pe temelia pusă de altul...”

Deci se poate spune că Pavel este un fondator al acestei biserici din Roma. Această mare metropolă a atras oameni de pe tot cuprinsul imperiului asemenea unui magnet. Este foarte posibil ca mulți dintre cei pe care Pavel i-a cunoscut și cărora le-a prezenta Evanghelia să fi venit la Roma. Poate că ei au fost cei care au format biserica din acest oraș. Priscila și Aquila sunt exemple în acest sens.

Romani 16:3 „... Spuneți sănătate Priscilei și lui Acuila, tovarășii mei de lucru în Hristos Isus...”

Pavel i-a întâlnit pentru prima dată în Corint și i-a introdus, să spunem așa, în credința în Domnul Isus Hristos. (F.A. 10:1-3). Mai târziu ei s-au întors în Roma.

În capitolul 16 al cărții Pavel menționează numele a nu mai puțin de 35 de persoane. Din aceștia 27 locuiau la acel moment în Roma. Cred că pe aceștia i-a întâlnit în alte colțuri ale imperiului dar acum erau stabiliți la Roma. Deci, într-un anumit sens, Pavel a stabilit biserica din Roma de la distanță și a folosit telecomanda apostoliei pentru a le scrie și a-i călăuzi.

Pe măsură ce creștinii din această mare metropolă s-au adunat laolaltă a apărut și o biserică vizibilă. Nu se poate stabili cu certitudine dacă o anumită persoană a fondat această biserică. Cert este însă că apostolul Petru nu avea ca prioritate evanghelizarea neamurilor, neamuri din care făcea parte și biserica din Roma. Lucrul acesta a fost demonstrat și de predica pe care Petru a adresat-o în ziua Rusalilor, precum și alte predici pe care le găsim consemnate în paginile Sfintei Scripturi. Până la convertirea lui Corneliu, Petru nu a avut prea mult de a face cu cei ce nu făceau parte în poporul evreu. A fost nevoie de intervenția directă a Duhului Sfânt pentru a modifica înțelegerea lui Petru cu privire la neamuri.

Se pare că Pavel cunoștea Roma, chiar dacă nu ajunsese încă acolo. Roma era asemenea unui vapor care naviga în noapte provocând valuri ce se spargeau departe la țarmuri. Influența Romei era asemenea unei transmisii radiofonice, pătrunzând în cele mai îndepărtate colțuri ale Imperiului.

Pavel vizitase coloniile romane precum Filipi și Tesalonic și a văzut obiceiurile, legea, limba și cultura romană atât de adânc înrădăcinate aici. Pavel colindase vestitele drumuri romane, s-a întâlnit cu soldați romani în piețe și pe străzi, fusese închis în închisori romane. Pavel se întâlnește cu magistrați romani de cel mai înalt nivel și se bucurase de privilegiul de a fi cetățean roman. Vedeți, Pavel știa foarte multe despre Roma fără să fi fost vreodată în acest oraș.

Considerată drept capitală a lumii de atunci, Pavel, adeptul unei evanghelii globale, dorea să predice această evanghelie întregii lumi pierdute, iar Roma era un punct strategic.

SUBIECTUL EPISTOLEI: Neprihănirea lui Dumnezeu

O mențiune ce se cere făcută în acest punct este opinia unui cercetător al limbii și stilurilor lingvistice grecești care face distincție între epistole și scrisori. Observația lui este că ceea ce noi numim Epistola către Romani, din punct de vedere a stilului în care este formulată este mai mult o scrisoare. Indiferent de stilul în

care este prezentat, subiectul acestei scrieri este de fapt un manifest al credinței creștine cu privire la mântuire. Pentru Pavel Evanghelia era cea mai importantă mișcare ecumenică și Roma era centrul unei lumi pentru care a murit Hristos.

Wiliam Ramsay a spus:

„ Sfantul Pavel a prins foarte repede importanta pe care Imperiul Roman o avea ca vehicul al însămânțării Evangheliei.”

Ca să concluzionez, cred că se poate spune că Epistola către Romani este o elocventă și pasionantă declarație a evangheliei Domnului Isus Hristos, făcută de un om care a făcut o călătorie dificilă dar productivă pentru a muri pentru Hristos, Cel care murise mai întâi pentru el. Această carte este mai mult decât o prezentare logică, rigidă – este evanghelia prezentată cu căldura dragostei.

VERSETE CHEIE:

„ Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului; deoarece în ea este descoperită o neprihănire, pe care o dă Dumnezeu, prin credință și care duce la credință, după cum este scris: „Cel neprihănit va trăi prin credință.””

Romani 1:16-17

Aceste verste ne prezintă subiectul epistolei. Deși fiecare cuvânt din cadrul acestei epistole este important, aceste cuvinte sunt semnificative tocmai prin această prezentare concisă a temei întregii epistole.

Iată totuși și cuvintele care parcă ies în evidență în această Epistolă:

1. Evanghelie	6. Toți	11. revelat
2. Hristos	7. cred	12. Credință
3. Putere	8. Evrei	13. drept
4. Dumnezeu	9. Greci (Neamuri)	14. viu
5. Mântuire	10. Neprihănire	

Aceste cuvinte formează subiectul de bază al epistolei. Poate că mai pot fi adăugate și altele:

1. Duhul Sfânt	5. identificare	9. slujire
2. păcat	6. sfințire	10. separare
3. imputare	7. siguranță	
4. lege	8. predestinare	

Tema majoră a cărții este neprihănirea lui Dumnezeu.

Cercetătorul Scriurii, Griffith Thomas cred că are un cuvânt potrivit aici:

„ Nu trebuie să uităm nici o clipă că termenul „neprihănire” este mult mai cuprinzător decât justificare, deși acesta este, bineînțeles, inclus. Neprihănirea acoperă tot ce este necesar pentru restabilirea păcătosului în relația lui cu Dumnezeu și de aceea include poziția lui, caracterul lui, privilegiile și perspectivele sale. Ea cuprinde trecutul, prezentul și viitorul și de fapt înseamnă, „stare de corectitudine”.

Pe baza acestei teze el oferă următoarea împărțire a cărții:

- (a) Neprihănirea necesară omului păcătos (1:17-3:20)
- (b) Neprihănirea oferită de Dumnezeu. (3:21- 26)
- (c) Neprihănirea oferită prin credință (3:27-4-25)
- (d) Neprihănirea experimentată de suflet (5:1-8:18)
- (e) Neprihănirea garantată ca o binecuvântare permanentă (8:18-39)
- (f) Neprihănirea respinsă de națiunea iudaică (9-11)
- (g) Neprihănirea manifestată în viața practică (12-19)

OPINII:

Iată opiniile unor cercetători de marcă ai scripturii cu privire la neprihănire.

Cunninghame: „Sub lege Dumnezeu **a solicitat neprihănire de la om; sub har, El îi oferă neprihănire omului.** Neprihănirea lui Dumnezeu este neprihănirea pe care tocmai starea lui de neprihănire o solicită!”

Hodge: „Acea neprihănire a cărei autor este Domnul; care este un folos înaintea lui Dumnezeu; care împlinește și asigură aprobarea lui Dumnezeu.”

Brooks: „Acea neprihănire pe care Tatăl o solicită, Fiul a împlinit-o, Duhul sfânt ne-o prezintă, iar credința o asigură!”

Moorehead: „Este suma totală a poruncilor lui Dumnezeu, cererilor și aprobărilor pe care tot El le împlinește.

O afirmație ce trebuie însușită este aceea ce *neprihănire* vine prin **credință** și nu prin **fapte**.

ESTIMĂRI

Citirea Epistolei către Romani este una din cele mai răsplătite experiențe în viața creștinului. Bineînțeles nu ne referim la citirea ei asemenea unui articol dintr-o revistă care este apoi repede uitat. Este vorba despre citirea continuă care aduce un rău de binecuvântări în viața creștinului. Investiția unei mari cantități de timp aduce dividende pe piața spirituală prin citirea acestei epistole.

Îl citez din noi pe Thomas Griffith:

„Epistola ar trebuie studiată cu toate atenția și concentrarea de care este capabilă inteligența noastră. Este important ca întreaga Epistolă să fie citită la o singură ședere în fața Scripturii, iar lucrul acesta să fie făcut în fiecare zi timp de o lună. ... Avantajul va fi imens. Ar trebuie studiată cu rugăciune consecventă și încredere personală. Numai atenția intelectuală nu este suficientă. Epistola ar trebuie privită ca o scrisoare ce ne este adresată în mod personal.”

Aceasta este epistola care a schimbat viața lui Martin Luther și a condus la lansarea reformei protestante. Nu este de mirare că Luther și-a exprimat gândire într-un limbaj atât de categoric:

„Este o adevărată capodoperă a Noului Testament și cea mai pură Evanghelie care este de o valoare inestimabilă și merită nu numai ca fiecare creștin să o memoreze, cuvânt cu cuvânt, dar și să o trateze ca pe o pâine zilnică pentru suflet. Aceasta pentru că nu va putea niciodată fi suficient studiată sau citită; și cu cât este folosită mai mult cu atât devine mai prețioasă și mai atrăgătoare!”

Epistola către Romani solicită toată concentrarea noastră intelectuală și apoi, aceasta trebuie scufundată în rugăciune și mijlocire pentru ca Duhul Sfânt să ne învețe din ea.

Epistola este cel mai mare document al salvării noastre. William Newell spune că Epistola către Romani este o evanghelie. Fiecare creștin ar trebuie să facă efortul să cunoască această epistolă pentru că ea este o bază a credinței fiecărui creștin.

Pentru cel ce citește Epistola aceasta în mod regulat următoarele trei aspecte vor deveni constate ale vieții sale spirituale:

ÎNȚELEGEREA elementelor de bază ale mântuirii;

CONVINGERE SOLIDĂ cu privire la ceea ce implică mântuirea.;

UTILITATE în slujirea creștină practică.

CUPRINS: (prescurtat)

1. Salutări	1:1-17	6. Viața plină de duh	8:1-27
2. Păcatul	1:18-3:20	7. Siguranța	8:28-39
3. Mântuirea	3:21-5:11	8. Segregare	9-11
4. Sfințirea	5:12-6:23	9. Jertfă și slujire	12-13
5. Lupta	7	10. Separare	14-15
		11. Salutări	16

CUPRINS (Extins)

I. DOCTRINĂ, capitolele 1-8 „Credința”

A. Îndreptățirea păcătosului, 1:1-5:11

a. Introducere, 1:1-17

1. salutul personal al lui Pavel, 1.1-7
2. obiectivul personal al lui Pavel, 1:8-13
3. Cele trei „eu sunt” al lui Pavel, 1:14-17

(versetele cheie sunt 16, 17 - revelarea neprihănirii lui Dumnezeu)

B. Revelarea păcatului omului, 1:18-3:20

1. *Faptul universal: Omul este păcătos.*
2. *Dumnezeu nu este interesat în mișcări ecumenice.*
3. *Axiomă: Lumea este vinovată față de Dumnezeu- toți au nevoie de neprihănire.*

a. revelarea mâinii lui Dumnezeu împotriva omului, 1:18-32

1. revelația naturală a lui Dumnezeu, (1:18-20)
2. răspunsul sub-natural al omului, 1:21-23
3. retrogradarea nenaturală a omului, 1:24-27
4. Supranaturala intervenția a lui Dumnezeu, 1:28-32

b. revelarea păcatului oamenilor buni, 2:1-16

c. revelarea păcatului lui Israel sub autoritatea Legii, 2:17-3:8

d. revelarea universalității păcatului, 3:9-20

1. Verdictul Judecătorului cu privire la păcătoșenia lumii, 3:9-12
2. Diagnosticul Marelui Medic cu privire la boala umanității, 3:13-18
3. Scopul Legii, 3:19-20

(Legea revelează păcatul nu mântuirea)

C. Revelarea neprihănirii lui Dumnezeu, 3:21-5:11

Neprihănirea este dăruită!

- a) explicarea îndreptării prin credință, 3:21-31

Definiție: *Îndreptățirea este actul lui Dumnezeu prin care El declară păcătosul drept neprihănit prin credința în meritele jertfei Domnului Isus Hristos. Este adăugarea unei neprihăniri a lui Hristos ca conjugată cu renunțarea la păcate.*

Împăcare – „scaumul milei” (Evrei 9:5)

Răscumpărare- a plăti prețul răscumpărării.

Împăcarea în ce-l privește pe Dumnezeu

Răscumpărarea în ce privește păcatul.

- b) Îndreptățirea prin credință este ilustrată, 4:1-25
- c) neprihănirea prin credință – consecințele acesteia, 5:1-11

Sunt opt consecințe:

1. Pace – v.1	5. Dragoste – v.5
2. Acces liber – v. 2	6. Duhul Sfânt – v.5
3. Speranță – v.2	7. Eliberare din Marele Necaz – v.9
4. Răbdare—roada încercărilor—v.3	8. Bucurie – v.11

Reconcilierea îl privește pe om.

Definiție: *Schimbarea de la o stare de conflict la una de prietenie se numește reconciliere.*

Îndreptățirea prin credință este un act permanent al lui Dumnezeu.

D. Sfințirea Sfinților, 5:12-8:39

a. Sfințire potențială, 5:12-21.

1. **Conducerea lui Adam, 5:12-14**
2. **Moartea – păcat.**
3. **Conducerea lui Hristos, 5:15-17**
4. **Păcatul lui Adam –neprihănirea lui Hristos. 5:18-21**
5. **Neascultare-- ascultare.**
6. **Judecată –dar gratuit.**
7. **Păcat–har.**
8. **Condamnare–îndeptățire.**

- b. Sfințirea pozițională, 6:1-10

Unirea cu Hristos în moartea Lui și învierea este baza pentru eliberarea de păcate.

- c. Sfințirea practică, 6:11-23

Ascultarea de Dumnezeu conduce la experiența eliberării de păcate.

- d. Sfințirea fără putere, 7:1-25
  - 1. Lanțurile unui suflet mântuit, 7:1-14   **Eliberarea spirituală**
  - 2. Luptele unui suflet mântuit: 7:15- 25
- e. Oferta lui Dumnezeu pentru sfințire, 8:1-39
  - 1. **Noua Lege: Duhul Sfânt față de Lege, 8:1-4**
  - 2. **Noua luptă, Duhul Sfânt și firea umană, 8:5-13**
  - 3. **Noul om, fiul lui Dumnezeu, 8:14- 17**
  - 4. **Noua creație: vechiul față de nou, robia față de libertate, 8:18-22**
  - 5. **Un nou trup, 8:23-27**
  - 6. **Noul scop al lui Dumnezeu, 8:28-34**
  - 7. **Noua siguranță a credinciosului, 8:35-39**

II. DISPENSAȚIONAL, capitolele 9-11 „Speranță”

A. Trecutul lui Israel cu Dumnezeu, 9

- Descrierea Israelului;
- Identitatea Israelului;
- Alegerea Israelului conform suveranității absolute a lui Dumnezeu;
- Alegerea neamurilor în profețiile lui Dumnezeu.

B. Harul prezent al lui Dumnezeu pentru Israel, 10

- Starea prezentă a lui Israel – pierdut, 10:1-4
- Ridicarea lui Israel și a neamurilor, 10:5-12
- Mântuirea lui Israel și a neamurilor – prin auzirea și credința în Evanghelie, 10:13-21

C. Scopul viitor al lui Dumnezeu cu Israel, 11

- Rămășița lui Israel va găsi mântuirea, 11:1-6
- Amintirea lui Israel este oarbă, 11:7-12
- Motivul pentru Israel este pus de o parte.
- Restaurarea națiunii lui Israel – o mai mare binecuvântare.
- Motive pentru restaurarea lui Israel.

III. DATORII, capitolele 12-16 „Dragoste”

A. Slujirea copiilor lui Dumnezeu., 12-13

1. Prietenia cu Dumnezeu, 12:1-2
2. Legătura cu darurile Duhului Sfânt, 12:3-8
3. Legătura cu alți credincioși, 12:9:19
4. Legătura cu necredincioșii, 12:17-21
5. Legătura cu guvernul, 13:1-7
6. Legătura cu vecinii, 13.8-14

B. Separarea fiilor lui Dumnezeu 14-16

1. Legătura cu credincioșii mai slabi, 14:1-15:3
Principii pentru comportamentul creștinului:
  - a. Convingere, 14:5
  - b. Conștiință, 14:5
  - c. Considerație, 15:1-3
2. Legăturile dintre credincioșii Evrei și ne-evrei, 15:4-13
3. Legătura lui Pavel cu romanii și cu neamurile în general, 15:14-33
4. Legăturile dintre creștini demonstrate, 16:1-27

(Sunt menționate 35 de persoane pe nume- afecțiune reciprocă)